

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:
Kézdi-Vásárhelyt: Csik-Szeredában:
Szabó Albert könyvnyomdájában. T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádebó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap beltartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyíltérek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtatnak.

Polgári leányiskolát Kézdi-Vásárhelynek!

K. Vásárhely, 1882. aug. hó.

(gy.) Midőn leányaink kiképeztetéséről akarok egyet-mást elmondani, ön-kéntelenül eszembe jutnak Bert volt francia községi miniszternek múlt év november havában tartott parlamenti beszédének ezen szavai: „Ha egy fiut nevelünk, csak tanult embert csinálunk belőle; de ha egy nőt nevelünk, az egész családot neveljük.“

Bert miniszternek jelzett szavai általános visszhangra találtak nemcsak Francia-, hanem az egész Európának művelt országaiban. Hazánkban is ma már általános mozgalom indult meg arra nézve, hogy miképen s minő eszközök által lehessen leányaink magasabb kiképeztetését s nevelését keresztül vinni. Ha figyelemmel kísérjük a sajtót, örömmel győződhetünk meg arról is, hogy hazánk csaknem minden számbavehető lakossággal bíró városában állítanak föl oly intézeteket, melyek leányaink magasabb kiképeztetésére irányulvák. Ilyen intézetek a „Polgári leányiskolák“, melyek ma már a hazában nagy elterjedésnek örvendenek. Ezen intézetek vannak hivatala leányainkat azon irányban képezni és nevelni, hogy idővel neveljék a családot a haza és a társadalom számára.

Miután azonban nem czélom a t.

A „Székelyföld“ tárczája.

Mikor a lakást nézik.

(Budapesti tárcza.)

Már az igaz, hogy unalmas egy foglalkozás végig szimatolni a kapukra kifüggesztett cedulákat és kibetűzni, hogy hol kapható alkalmas lakás. Elolvasni kilenczvenkilenc házmesteri orthografiával, istentelen nagy betűkkel teleírált hirdetést és aztán este fáradtan hazatérni azzal a tudattal, hogy hát hiába való volt a sok emelet megmászása, megtekintése szép és ronda lakásoknak, már ez kurucz historia.

Hej ezek a házmesteriek, ezek értik csak a csizót! Kiirják szépen: „töb tsinos logás gábható“, vagy „Iddpuderozott zobák kiatók“, de aztán ha az a szerencsétlen lakást kereső fél megnézi, az ablakon szeretne megugrani.

Különösen az én házmesterem Janó ur ez érti csak a mesterségét! Mig a lakás nincs kiadva, olyan finom és udvarias tud lenni a lakást nézőkkel, de aztán ha szerencsésen rásózta valakire, leveti az álarcot és úgy kópi a gorombaságot, mint a tűzokádó hegy a tüzet.

Janó urnak én is felmondtam és május elsején itt hagyom a lakást. Borsószik is a hátam, ha a huzkolkodásra gondolok. Mintha csak látnám, a mint az ügyetlen

olvasót a polgári leányiskolák czéljával teljes mértékben megismertetni, mert erre egy rövid cikk nem is elegendő, inkább csak följutani akarom azon kérdést, ha vajjon van-e szüksége K. Vásárhelynek ilyen iskolára s ha igen, minő intézkedéseket kellene tennie annak föllátása érdekében? E kérdésekre elmondom szerény véleményemet.

Hogy van-e szükségünk polgári leányiskolára, ezt ma már városunk minden rendű és rangú polgára átláthatja, ha a jelenlegi viszonyokat komolyan számba venni tudja. A polgári leányiskola szükségességének kérdése napról napra előtérbe nyomul, ha tekintetbe vesszük ama létszámot, a mely évenként mutatkozik. Ha egy pár évi statisztikai kimutatást állítunk elő, úgy tűnik föl, hogy 100—150 leánygyermek, az elemi iskola 6-ik osztályának bevégeztése után, mondhatni semmi oktatásban nem részesült. Mert ha még az ismétlő iskoláztatás rendszeres stádiumban lenne, talán a 12—15 éves korig némi pótlást lehetne képzelni, de miután ez nincs úgy, nem mondhatunk egyebet, mint hogy leánygyermekünk a törvényszabta rendszeres iskoláztatás bevégeztével, 18 vagy 19 éves korukban az életbe lépnek s lesznek egy családban nevelő anyák. Ilyen előkészültség pedig nem elég arra, hogy mint családanya, önállóan képes legyen az

észszerű nevelést a családban keresztül vinni, a mely úgy a hazára, mint a társadalomra s más következményeiben is jótékony hatással lenne. Ha tehát csupán az itt említett körülményeket vesszük is tekintetbe, úgy hiszem, eléggé indokoltnak látszik egy polgári leányiskola föllátása szükségességének kérdése városunkban.

Arra nézve pedig, hogy minő intézkedések megtételére volna szükség, hogy nevezett intézet mihamarább életbe léptethetessék, legyen szabad a következőket elmondanom.

A városi képviselőtestület, mely városunk jövőjét szívén hordozza, tegye tanácskozás tárgyává a polgári leányiskola föllátásának kérdését.

Készítsen egy indokolt és a város anyagi állását kiténtető kérvényt, melyet a megyei közigazgatási bizottság utján terjesszen föl a vall. és közoktatási miniszteriumhoz. S addig is, míg a város anyagi ereje engedné, hogy az iskola föntartását czélzó összeget fedezhetné pénztárából, ajánljon föl e czélra iskolai helyiséget és fát. Iskolai helyiséget pedig, miután e czélra ilyen épülettel jelenleg nem bír, fogadjon ki ideiglenesen haszonbérbe 150—200 frttal. Ez összeg még nem oly nagy, hogy azt a város, — bármily zilált anyagi helyzetben legyen is — fedezni ne tudná.

lakás nem vehető ki, mert: egy kicsit szűk, egy kicsit nedves, egy kicsit magas és egy kicsit nagyon drága.

A társaság távozik.

Két perc múlva újra kopogás hallatszik.

— Kop, kop!

— Szabad!

Egy vézna külsejű uri ember lép be a házmesterrel. — Hallja maga, ezt meri maga szobának nevezni? — Hisz ebben a liliputi pár sem férne el! Ezért mer a maga háziura 250 frtot kérni? Hallja maga, ha nem restelleném az utat és a költséget én magát beperelném a bíróság előtt, a miért felcsalt a harmadik emeletre. No nézze meg az ember! . . . Janó galléron ragadja a goromba vendéget és az ajtó elé teszi.

Alig mulik 2 perc s már ismét kopognak.

— Kop, kop!

— Szabad!

Két nagy mézáros kutya után, nevetve lépdel be Janó és mindkét ajtószárnyat nyitja ki, mert Bundás Mária hentesné csak úgy jöhet be az ajtón. Félőrába került, míg négy és fél mézáros testét felvitte a harmadik emeletre. Ugy szuszog szegény, mint egy gözmozdony, mikor elindulni készül.

Piros kendőjével letörli homlokáról az izzadságot és aztán fáradtan egyik kar-

A szükséges tüzi fát igen könnyen minden fennakadás nélkül adhatná. Mert a mint mindnyájunk előtt tudva van, városunk igen kiterjedt gyönyörű erdővel rendelkezik s így a szükséges 10—15 öl tüzi fát könnyen följárlhatná.

Erős hitem s meggyőződése, hogy ha a városi t. képviselőtestület a polgári leányiskola föllátása érdekében csak annyit is ajánlana föl, a vall. és közokt. miniszterium a tanítók fizetését az állam pénztárából készséggel utalványozná s a szükséges tanszerekkel az iskolát berendezné. Erős hitem s meggyőződése továbbá, hogy a vall. és közoktatási miniszterium a jelzett segélyt annál is inkább nem tagadná meg, mert városunkban egy polgári leányiskolára oly nagy szükség van, mint a mindennapi kenyérre. Igen, mert itt minden évben 20—30 leánygyermek az elemi iskolát végzi, a kik azután magasabb kiképeztetés- és nevelésben részesülhetnek. De meg azután Háromszékmegye felső vidéke nem is rendelkezik ily iskolával, a mely a vidéki leánygyermek magasabb kiképeztetés- és neveltetésére szolgálna.

Ismételten a mondó vagyok, vegye kezébe a városi képviselőtestület a polgári leányiskola kérdését és egy indokolt kérelemben hívja föl a vall. és közokt. miniszteriumot, hogy annak életbeléptetésére nyujtson segédkezet.

székben helyezi el magát. Krk! krik! a karszék darabokban, Bundás Mária nagysám pedig a szőnyegen hever.

Öt percnyi munkába került, míg Janó a hűtőmeget talpára tudta állítani.

Bundásné most körüljártatja szemeit a szobában. A kályha felé tipeg, természetesen, hogy lábacskaiknak sulya alatt recseg a palló — megvizsgálja a kályha ajtaját, csöveit, megvizsgálja a falakat, vajjon nem érzik-e rajtuk nedves szag és ezek után kalkulálni kezd, hogy mikép helyezné el a két szobában butorait.

Negyed órai gondolkodás után kiszámította, hogy a sárga kredenz, barna éjjeli szekrény és az ő hintáló széke nem fér el a szobában s így a lakást, mint „szörnyű szűket“, nem veheti ki. Janó mérgesen nyitja ki ismét az ajtó mindkét szárnyát. Bundásné kifelé vándorog és csak nagy bajjal tudja kihozni Bodri és Caesar kutyáit, melyek időközben a pallón, legdrágább szőnyegemen, egy kis szenderegének adták át magukat.

És így megy ez egymásután hat óráig. Ekkor aztán Janó pihenni tér és még a Herkó páternak sem mutatja meg többet a lakásokat, hanem a hat óra után jelentkezőket más napra bestallálja.

És a következő napon aztán újból ismétlődik a komédia.

Don Diegó.

Tegyen még a városi képviselő-testület minden töle kitelhetőt; zörgésen, kérjen, mert a midőn leánygyermek-ei érdekében teszen, a város jövőjét segíti elő. Ez pedig több, mint kötelesség!

Szende Béla m. kir. honvédelmi miniszter f. hó 18-án reggel hosszas és kinos szenvedés után meghalt Gavosdián. Temetése a legnagyobb pompával és szokatlan részvét közt ment végbe f. hó 20-kán Gavosdián. A budapesti vonat, mely a fővárosi vendégeket, a többek közt Szapáry Gyula gróf és Bedekovics minisztereket hozta, csak egy órai késéssel érkezett meg. Ez okból a temetési szertartás, csak jóval fél kilencz után vette kezdetét. A már említett vendégeken kívül jelen voltak: Mihályi Viktor lugosi püspök, Ormos Zsigmond temesi, Tabajdy Károly aradi főispánok, a gróf Bissingen család több tagja és még sokan a közeli vármegyék notabilitásai közül; továbbá a nagyszámú család összes tagjai.

A koszorukat, melyek roppant számmal érkeztek, a többek közt a fővárosból az összes miniszteriumok részéről, a megyei hivatalnokok vitték a koporsó után. Az érdemeleket Jakabffy Imre árvaszéki elnök vitte párnán. — A gyászszertartást Németh csanádi püspök végezte számos segédlettel, minthogy az összes lugosi pap-ság jelen volt a temetésen. A szertartás után Németh hosszabb beszédet mondott. Kiemelte az elhunyt érdemeit a haza, Krasz-segmege és a magyar nemzetiség körül. Elmondta, hogy neve élni fog, míg csak honvéd lesz Magyarországon. Végül az ég áldását kérte poraira. Utána Suttágh Ferencz tanfelügyelő buszított el az elhunytól, rövid szép szavakban emlékeztetve meg a megye körüli bokros érdemeiről.

Ezután a gyászmenet megindult a sirbolt felé, mely a kert közepén áll, fűzfák által körítve. A sirbolt igen díszes építmény. Eddig csak Szende édes atyja Zsigmond nyugszik benne.

Utközben a dalárda gyászdalát énekelt, ezután pedig a zenekar indulót játszott. Míg a koporsót a sirboltba lebocsátották, a kivonult honvédség háromszor sortűzet adott.

*
Debreczen, aug. 21. A versenyek eredményét ma reggel 9 órakor hirdették ki. Az első csoport első díját a pécsi, másodikat a losonezi, a harmadikat a miskolci dalárda nyerte. A második csoport díjait, és pedig: az első a kolozsvári, a másodikat a szekszárdi, a harmadikat a szathmári, negyediket a kolozsvári polgári és az ötödiket az ungvári dalegylet nyerte.

Kézdi-szék, 1882. augusztus hó.

Őszi gabonánk aratásával, vagy még jobban mondva, kaszálásával mi is itt, a felvidéken, már-már készen volnánk. Az egész felvidéken alig tudnánk egyetlen községet megnevezni, melyről általánosságban el lehetne mondani, hogy jó aratása vala. Egyes parcella-földeket a kézdívárshely-ajtozi utvonallal hosszabban kivéve, nagyobb része a rozsszal bevetett földeknek még a belevetett magot sem adja ki. S így, míg őszinte örömmel olvassuk többi székely megyeink aratását és terméseit, addig keblünk fájdalommal telik el, hogy nekünk itt, a felvidéken, jövőre is keserű panaszokkal savanyított borsós árpakenyerünkkel kell be-érnünk. Buzánk is alig ad többet a magnál, mert azt is az őszi, ragya és burján el-ölte; aztán különben is itt mi nagyon kevés buzát szoktunk termelni. S így általában csak tavaszterményeinkre vagyunk utalva, melyek kielégítőnek mutatkoznak még ez idők szerint.

Itt tehát akárhány székely atyafinak őszi vetőmagvát a piacról kell bevásárolnia.

S íme, mondanom sem kell, hogy itt áll be szegény földművelő székely népünk

nek ezerféle terhei közepett elodázhatlan bukása.

Mint e becses lap f. évi 53-ik számában is jeleztük, felvidékünk földművelő közsőségének nagy része az őszi a piacról vetett s az őszi a jövőre ismét a piacról kell vetnie. De tudjuk, hogy részint a múlt évek terméketlensége, részint a mindennap megújuló roppant közterhek miatt egészen ki van merülve; tehát ismét vagy kölcsönpénzért, vagy kölcsöngabonáért kell folyamodnia. A kölcsönpénz, de főképp a kölcsöngabona, roppant teherrel jár, mert, mint e becses lap említett számában adatokkal kimutatán, kimondhatatlan nagy perzentet kell adni róla; nem lévén sem megyei, sem községi ilyen esetekre olesó kisegítőkről gondoskodás, egyes gabonakészlettel rendelkezők a megszorult szegény embernek úgy adják és akkora percentre a vetőmagnak való gabonát, a mint haszonvagyó lelkűk akarja.

Ezen terhes, a végpusztulással fenyegető bajon segíteni kell és pedig úgy, hogy ha már megyeiileg nem történik erre nézve semmi lépés és mozgalom, tegyen maga minden egyes község. Használják fel a jelen kedvező alkalmat azon községek, melyeket isten most jó természettel áldott meg. Alapítsanak bár a nagyobb mennyiségben termelt gabonamennyiségből kisegítő takarékmagtárakat. Azok pedig, melyek kevésbé áldottak meg, kezdjék meg tehetségük szerint kevésbé és gyarapítsák a jövő kedvező alkalmakkor. Ha minden gazda évenként birtokaránya szerint 1-4 vékát tesz be öt évig, ez idő alatt jó kezelés és igazságos, olesó kamat melletti gyümölcsötetéssel a község oly tekintélyes gabonamennyiségre teend szert, hogy míg egyfelől évenként kedvező termések mellett szép vagyona lesz, addig, tekintettel a kezelésnél arra, hogy a beállható csapás idejére mindig legyen gabonakészlete, a legnagyobb szükségben sem fog egy család sem az uzsorások és más tözsérek kincsszomjájának áldozatul esni.

Soha sem tapasztaltam kézzelfoghatóbban a magtárak szükségességét és megbecsülhetlen nagy előnyeit, mint a múlt tavaszon, midőn községünk nagy része vetőmaggal és igen sok még kenyérrel is kis magtárunkból el lett látva.

A közeledő őszi időszak a takarékmagtárak alapításának ideje. Ekkor minden gazda inkább tud e célra, ha keveset is, áldozni, vagyis kamatozásra félretenni.

Ily módon segíthetsz magadon, székely atyámfi. Míg azt várnád, hogy más segítsen rajtad: ragadd meg az alkalmat, segits magadon s úgy az Isten is segít majd rajtad. **Felvidéki.**

Levelezés.

Ditró, augusztus 15.

(Postaügy és még valami.)

Egy névtelen kereskedő e lapok 87-ik számában zokon veszi, hogy a m. kir. postaigazgatóság a község előtt egészen ismeretlen okból üresedésbe jött tölgyesi postamesteri állomásra pályázatot nyitván, a felügyelettel egy nőt bízott meg, mert „kíváncsnak tartja, hogy egy ily fontos határszéli helyen a postakezelésre képes és biztosítékot nyújtani tudó férfi neveztesse ki, miután mint mindennél, úgy a postánál is a hivatalos titok szigorú megtartása egyik legfontosabb dolog, mi csak az azt higgadtan megfontolni tudó férfitől s nem a felügyelettel már megbízott s a postamesteri címhez igényt tartó nőtől várható el.”

Nem vagyok hivatva az illetékes m. kir. igazgatóság ide vonatkozó intézkedését a nyilvánosság előtt igazolni s különben sem tulajdonítok emez avatatlan felszólalásnak semmi fontosságot, de a „Székelyföld” reputációját óvni akarom oly levelek ellenében, mint a minöről szó van.*)

Ezért tartom szükségesnek a kérdéses ügyben felvilágosításul megjegyezni, hogy a tölgyesi postamesteri állomás — fájdalom! — igenis üresedésbe jött, és hogy ennek

*) Köszönettel tartozunk a szíves figyelemért.

okait ki nem kürtölték, hogy az „egy kereskedő”-nek is tudomása legyen róla, azt az illető csak köszönettel veheti. Hogy pedig a felügyelettel egy a távirászatban jártassággal bíró tisztességes állású s biztosítékkal is rendelkező nő bízott meg, a posta vizsgálata végett ott megfordult felügyelő ur által, az megint igen természetes dolog, mert a posta oly állapotban találtatván, hogy azt felügyelet nélkül hagyni nem lehetett, vizsgázott postakezelő hiányában az csak olyanra bízhatótt és bízott is, a kinél anyagi és erkölcsi biztosíték volt található és a ki a postakezelés betanulására magában hivatást érzett, mint t. i. ez a nő.

Hogy pedig az „egy kereskedő”-nek azért van kifogása ellene, mert nő és nem férfi, azt az ő ízlésére hagyhatjuk. Ugyan megjárna a nagy közönség is, ha a miatt kellene aggódni, hogy az a sok létező postamester, de kivált a sok távirásznő a hivatalos titkok megőrzésére nem volna alkalmas. És én joggal vélem kérdehetni, hogy vajjon nem lehetne-e akárhány férfit találni, a kiből a hivatalos titok még úgy sem áll meg, mint a Midás király borbélyában?

De erről most legyen elég ennyi. Még csak a medvékről akarok egy pár szóval említést tenni, a melyek havasainkban folyvást garázdálkodnak. Közelebből ditrói és borszéki gazdákat is megfosztottak marháiktól. És ezen roppant károk, melyeket gazdáink igás és tenyészmarháikban az elszaporodott ragadozó vadak által majdnem naponta vallanak, vajjon már valahára nem érdemlik-e meg az intéző körök komoly figyelmét csak azért is, hogy a nép ezáltal is szegényedik s adózási képessége nagy mérvben csökken? Vajjon mi lehet az oka, hogy ezen abnormis állapotot, mely szerint marháinknak dúvadak általi pusztítását tétlenül nézni kénytelenítettünk, már egyszer meg nem szüntetik? Hisz ezen havasi vidéken a ragadozó vadak pusztítása a 12 fős vadászjeggy, akár a későn érkező hajtó-vadászati engedély mellett csupa ironia. Szabad polgárok vagyunk, az állam súlyos terheit hordozzuk, és azért joggal megvárjuk az államtól, hogy személyünk s vagyónk megvédelésében legalább a dúvadakkal szemben kezeinket ne kösse meg.

Végül azon sajnós esetről kell említést tennem, hogy e hó 13-án egy ditrói szegény ember tehenét a Maros mellett a villám agyonsújtotta.

P. F.

Fürdői levél.

Előpatak, 1882. aug. 16.

A gyógyidőnek vége felé járunk, a község száma észrevehetőleg apad, hanem azért még most is felesen vagyunk. Ma délután is időtöltésből számba vettem a sétáló vendégek számát s az meghaladta a 170-t; van köztük néhány magyar, a többi román, izraelita stb.

Előpatak egy rövid év alatt nagyot változott; elmondta, illetve részletezte azt már annak idejében az „Örkő” alatti lap. Itt csak általánosságban azt említem meg, hogy mit évek hosszú során át hallottam tervezni, beszélni, ma már azok mind bevégett tények.

A falu közti utat a falu mellett új ut váltotta fel. A kurszalón mellett, hol még a múlt évben a békák tábora brekegte a zenét, most virágos kanyargó ösvények, műizlésű csigadombok, csinos virághalmok díszlenek s az új „huszár-kut” lepi meg a szemlélőt.

Régi közmondás az, hogy „minden rosszban van valami jó”; [beteljesedett ez Előpatakon is. Ha a múlt évben a kormányelnök ittléte alkalmával a deszkasétány be nem szakad, a már bevégett dolgok aligha ma is a szerény ohajtások sorába nem tartoznának.

De Előpatak nem csak külsőségekben, hanem belelétében is változott. A hires kártyajátékok időtöltésekké devalválódtak, a pergettyük nyilvános helyekről elmosódtak; egy szóval a családok ritkábbak s az idegenek társasága egészségesebb.

Rend van itt minden tekintetben; az idegen lépten-nyomon illemmel, bizalommal

és előzékenységgel találkozik; megfér itt minden ember, minden osztály, minden nemzet igen jól egymás mellett s feltalálja mindenki társalkodási körét és a maga emberét. Feltaláltam én is az én emberemet Ibne Ibrahim embertársamban, kit azért emelek ki a sok idegen közül név szerint, mivel, mint született muzulmán, közel áll lelkemhez, mint illat a virágkehelyhez. Lásuk, ki tehát ő.

Ibne Ibrahim Ázsiában Mardinti nevű városban született; vidám természetű, sugár alkotású, 30 éves telivér muzulmán. A plevnai napokat világrészünkben Ozmán pasa alatt élte át s később a lobbánó lelkesedés folytán kokszdióval jött Magyarországra. Itt a magyar és német nyelvet tisztességesen megtanulván, jelenleg mint esemegek kereskedő, úgy éli napjait; kaphatók nála: Ráhát lukum, Szugyuk, Kurmea, Ágács kauni, Purtagal kaburih, Pistik, Pesztli, Bazem, Uzim, Findig stb. keleti étkek, ugyisintén dúsz aranyhímzésű, keleti izlésű női pántoflikkal és takarókkal rendeleter szívesen szolgál bárkinek.

Más helyről többet.

Bitai Baiko Lajos.

Mindenféle.

— Csikmegye törvényhatósági bizottsága

— a megyei gazdasági egyet indítványára — közelebbi közgyűlésében egy cséplőgép beszerzését határozta el a megyei gazdasági iskola részére. Hogy mily üdvös és hasznos ez intézkedés gazdaközönségünkre nézve, azt fölösleges bizakodásunkra eddig ugyanis a szomszéd megyékből magán vállalkozók hoztak Csikba cséplőgépeket s busás jövedelemmel tértek innen haza. Most lehetővé lesz téve, hogy az a pénz is, mely eddig ez uton megyéinkből kivetített, itt-hon maradjon. Azon kívül meg lesz kímélve gazdaközönségünk, hogy terményét magán vállalkozók szeszélyére bizza. Gazdáink napról napra jobban belátják a géppel való csépltetés előnyeit s terményeiket nem hordják haza a csűrbe, hanem a mezőn egymáshoz közel asztagokba rakják. Így látjuk ezt már sok községben. Eképen lehetővé teszük, hogy az is, kinek kevesebb gabnája van, géppel csépltesse.

— Bényei István 32 szatból álló színtársulata a napokban K.-Vásárhelyre érkezett és már szombaton (f. hó 26-án) a „Kis herceg” című operettel kezdte meg előadásait. A sajtó mindenfelől elismeréssel nyilatkozott e jól szervezett társulatról; a beküldött színi jelentés szerint a színi irodalom legújabb és legjobb darabjai vannak felvéve a műsorozatba; így tehát előlegesen a legmelegebben ajánljuk e társulatot a község pártfogásába. A bérleti árak következőleg vannak megállapítva: páholy egész idényre, beleszámítva a jutalomjátékokat is: 50 frt; páholybérlet 12 előadásra: 24 frt; körszék egész idényre: 16 frt; körszék 12 előadásra: 8 frt; zártszék 12 előadásra: 5 frt. A bérlet valószínűleg a jövő héten kedden veendi kezdetét. Az előadások az uniókerti színpadon fognak tartatni.

— Necrolog. Kézdívárshelyi Nagy Lajos tekintélyes polgár kis leánya, Amália, f. hó 21-én meghalt. Béke poraira!

Az ideai termés. Csikmegyében az idén — különösen a gabonaművekben — jó közepes termés van. Szalmában kevesebb, de magban kielégítő. Tavaszrak termésének mondható úgy szalmában, mint magban. Egy kalongya buza átlag két vékát, a rozs három vékát — néhol többet is — ad. Árpa és zab bőven megadják a két vékát kalongyánként. Pityóka szintén bőven termett s még idáig nem mutatkozik rajta betegség nyoma. E hó folytán igaz, hogy az esős idő sok kárt okozott a mezőn levő kalongyákban s főlős, hogy ha még így tart, a pityóka is rothadásnak indul s a még aratatlan levő tavasz gabnában is sok kár lesz. A sarju jó termést ígér, mely talán pótolni fogja a szűkebb széna termést.

— A kézdívárshelyi függetlenségi kör Kossuth Lajos neve napját, tekintettel arra, hogy az iparosok közül f. hó 25-én többen egyik moldvai vásáron lesznek, vasárnap (f. hó 27-én) este fogja megünnepelni a nyomda-épület emeletét. Ez ünnepélyre

a t. közönséget tisztelettel meghívják a rendezők.

— **A csikmegyei gazdasági egyesület** ez évi kiállítása október hó 8-tól 15-ig fog megtartatni. Az ide vonatkozó felhívások, bejelentő ívek stb. a napokban küldettek szét a vidéki bizottságok elnökeihez. Az ifju egyesület ez első kiállítására annál inkább felhívjuk a gazdaközönség figyelmét és megérdemlett érdeklődését, mert kiállítandó állataik, terményeik- és egyéb tárgyai-kért nemcsak erkölcsi elismeréssel fognak jutalmaztatni, hanem pénzbeli jutalmak is fognak kiosztatni. (71 drb. arany és 93 drb. ezüst tallér) A földművelési miniszterium közelebből 650 frtot utalványozott a kiállítás céljaira. Itt az idő tehát, hogy gazdáink kiállítandó állataikkal, terményeikkel stbbivel megmutassák, hogy Csikmegye nem zabtermő Szibéria, mint azt más anynyi tudatlan és tudós, járatos és járatlan, hivatott és hivatlan történész és kozzitudós kihíresztelte a minket nem ismerő nagy világnak.

— **Beküldetett szerkesztőségünk**höz a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó-collegium értesítője az 1881/2. iskolai évről. A csinosan összeállított füzet a Benke István és Bodor Domokos tanárok gondosan összeállított székfoglaló beszédein kívül világos képét tünteti fel a tanuló létszámának, a tananyag beosztásának s a collegium vagyoni állapotának stb. A tanulók létszáma az idén 114 volt, mely szám, tekintve a Sepsiszentgyörgyön levő sokféle tanintézetet, igen tekintélyesnek mondható s jele annak, hogy e tanoda most is, mint eddig, megfelel jó hírnevének. A jeles tanmód s a kitűnő szakférjak tették nevezetessé a hazai ev. ref. tanintézeteket, melyeknek díszes sorában tisztelekre méltó helyet foglal el a Mikó-tanoda is. Az 1882-3-ki tanév ünnepélyes megnyitása szeptember 5-én fog megtartatni s mi a közönség érdekében vélelünk cselekedni. Midőn e kitűnő székely tanintézetre felhívjuk a szülők figyelmét és ajánljuk pártfogásába.

— **Ferenzi Károly Gyó.-Szt.-Miklós** új plebánosának ünnepélyes beiktatása f. hó 27-én fog megtartatni. A beiktatandó ez alkalommal 200 terítékű ebédet ad, melyre a megyebeli papságot és a megye kitűnősegeit fogja meghívni.

— **A csikmegyei gazdasági egyesület** közelebből tartott igazgató választmányi ülésén egy vetőgép beszerzését határozta el. A gép már meg is lett rendelve s reméljük, hogy a közeledő vető időn már használható is lesz.

— **Értesítés.** A kézdivásárhelyi ipari szakosztálylál megtoldott felső népiskolában a jövő 1882/3-ik tanévre a beiratások f. évi szeptember hó 1-én és 2-án fognak eszközöltetni; a főlvételi és javító vizsgálatok pedig ugyanazon hó 4-én délelőtt 8-11 óráig tartatnak meg. A rendes előadások szeptember 5-én kezdődnek. A tandíj egész évre 4 frt, a beiratási díj 50 kr. Ezen összegek a beiratáskor azonnal fizetendőek. Szegénységi bizonyítványt előmutató tanulók tandíjmentesek, sőt az iskola könyvtárából tankönyvekkel és egyéb tanszerekkel is lehetőleg elláttatnak. Kézdi-Vásárhelytől 1882. aug. 22-én. Az iskolai igazgatólag.

— **A csikszeredei** állami kenderáztató teljesen elkészülvén, a kendertermelőknél rendelkezésére bocsájtatik. Az áztatás ingyenes. Ki igénybe akarja venni, forduljon a csikszeredei gazdasági felső népiskola igazgatóságához.

— **Gyergyó-szt.-miklósi hírek.** F. hó 17-kén a „házas emberek“ által a népkertben rendezett kerti táncszertély kitűnően sikerült. A rendezőség meg is tett mindent az est sikereért. A helyiség izlésesen volt fel díszítve színes lampionokkal és fenyőgalyakkal. A bemenetnél nemzeti színű díszes feliratban állott: „Házas emberek bálja“. Oly nagy közönség gyűlt össze Szent-Miklósról és a vidékről, melyhez hasonló ritkán láttak. Este 9 órakor kezdődött a mulatság és tartott reggeli 4 óráig. 11 órakor az eső miatt a termekbe kellett bevonulni, melyek e célra már előre be-

veztek. Ez azonban a jó kedvet cseppet sem hangolta le. Mint tudósítónk magát kifejezi: „a megjelent hölgyek kivétel nélkül szépek, bájolók, csinosak és szívet dobogtatók voltak“. A sok szép közül következők neveit említi fel tudósítónk: Demeter Domokosné, Kálmán Istvánné, Vákár Lászlóné (Szárhégy), Sáska Kajtánné, Olajos Farkasné (Alfalu), Bocsánczy Jolán és Irma, Deér Ida és Teréz, Ferenczy Ilka, Eránosz Anna, Vákár Kata, Bogdán Kati, Kedves Erzs, Lieb Zsófi, Lengyel Kati és Karácson Ninka urhölgyeket. A Váradyi Ferencz színtársulata f. hó 24-én kezdi meg előadását Szt.-Miklóson Molnár György vendégszereplésével, ki f. hó 21-én tér vissza Csik-Szeredába Sepsiszt.-Györgyről, hol Bényei társulatával nagy ovációk mellett jött szert. — Dendynk Rudolf, a „Népkert“ bérloje, jövő hó elején táncvizsgálommal zárja be a kert ez idei vigalmait.

— **F. B. színész** a napokban K.-Vásárhelyre utazván, a mint nekiünk elbeszélte, Maksa környékén két gyanus külső ember hirtelen a lovak előtt termett s meg akarta a szekeret állítani. A kocsis azonban a lovakra csapott és elvágtatott. A közeli faluban a csendőrrőrmester tudomást vévén az esetről, azonnal sietett a színeszt kihallgatni. A csendőr és kocsis állhatatosan a mellett voltak, hogy katolikus pappal van dolguk, a színész pedig, hogy ne rontsa kedvüket, nem igen tiltakozott e feltevés ellen. A jegyzőkönyvet végre alá kellett írni, s a színész így írta alá: B. L., Thalia papja. Most a jámbor csendőr azon tőri a fejét, hogy miféle hitfelekezeti eklézsia lehet az a — Thalia.

— **Egyik szomszéd választó kerület képviselője** a napokban beszámoló beszédet tartván választói előtt, a többek között így szól: ... és miért ne szavaztam volna meg, tisztelt polgártársaim, a petroleumadót, mikor tudtam, hogy önök mindnyájan... gyertyát szoktak égetni!

— **A budapesti** állami közép-ipartanodában (VIII. ker., boldzafa-utca, 28. szám) a beiratások szept. 1-ő napjától 15-ig tartanak.

Háztartás.

A tiszta, friss állapotban vett tej eltartása egyike a legnehezebb feladatoknak, melyeknek csak ritkán gazdasszony tud megfelelni. A tej eltartási módját minden tejárlónak ösmernie kellene, még pedig azért, hogy azzal nevőit is megősmertesse. A tejfogyasztók ugyanis legtöbb esetben nem tudják megkülönböztetni a tisztán kezelt tejet a tisztátalanról; vagy ha képesek is erre, a tiszta tejnek jó állapotban eltartásához nem értenek.

Ennek aztán az a következménye, hogy ha valamely termelő tiszta jó tejet szolgáltat is a vevők kezei közé, ezek nem tudják kellőleg megbecsülni, s ha később az ő kezeik között elromlik, a termelőt okolva, azt odahagyják.

Az eladónak, mint ezekből látszik, érdekében áll az, hogy ő maga jó állapotban tartsa el tejtét, míg a fogyasztó azt átveszi, gondoskodnia kell továbbá arról, hogy ez a friss jó tejet tovább is képes legyen így eltartani, hogy így tejenek elkelését biztosíthassa. Ha a jó tej jól kezeltetik és hűvös helyen tartatik, nyáron egy napig, télen még tovább is édes marad, a tejtartó edényeknek azonban felette tisztáknak kell lenniök egy belől mint kívül ugy, hogy egy csepp tej se száradjon, vagy savanyodjék meg az edénynek nemcsak belső, de külső felületén sem. Az edénynek és a fedőnek kimosása után ki kell forrázni meleg vízzel és ki kell törölni egy tiszta ruhával, azután pedig a napra vagy kementezére kell tenni, de úgy, hogy a lassu száradás alatt a por be ne hatolhasson. Ha aztán a tej a vevő kezei között elromlik, csak ezt lehet okolni. Ha a tej faedényben tartatik, a fedőt nem szabad szorosra bezárni, hagyjuk nyitva kissé és sohase tartuk a tejet rossz szagu helyen.

Ha ezen utasítások pontos keresztülvitele mellett is hamar megsavanyodik a tej, csak a termelő lehet a hibás. Az idő előtti megsavanyodásnak oka lehet az edények tisztátalanságán kívül az is, hogy a répát nem jól etették a tehénekkel. Lehet, hogy a tej nem savanyodik hamar, de a répától vagy más takarmánytól kellemetlen szagu.

Ha a tej nem tart el édesen azon ideig, míg frissen kapunk, fel kell azt kissé forralni, mely állapotban közüdmásulag tovább eltartható, mivel a forralás által a tejben netalán már bentlevő erjanyagok, u. n. penesz-spórák, bacilusok stb. elöltenek.

Borszék fűrdövendégeinek névjegyzéke.

(Negyedik közlemény.)

B. Appel, lovassági tábornok, Nagy-Szeben. Gustas Lipót, ezredes, Nagy-Szeben. Kajtar Károly, tanító, Reichartzberg Józsefné, kereskedőné, Maros-Vásárhely. Gyertyánffy Ede, kereskedő, nejevel és családjával, Brassó. Berde Béla, főispáni titkár, Kolozsvár. Nuridsán Antal, kereskedő, két leányával, Nagy-Szeben. Czifra Mihály, keresk, legényével, Gy.-Szt.-Miklós. Barabás Ferencz, megyei főjegyző, Maros-Vásárhely. Prentner József, ker. 1 cseléddel, Brassó. Graef Frigyes, kereskedő, Brassó. Patrubány Gergelyné, földbirtokosné, 2 gyermekkel és 1 cseléddel, Maros-Vásárhely. Dr. Szentpéteri Kristóf, városi főjegyző, Erzsébetváros. Gross Albert, ügyvéd, Erzsébetváros. Lányi Károly, kereskedő, Zilah. László Albert, honvéd hadnagy, Nagy-Szeben. Engelmann Hermánné, kereskedőné, egy gyermekkel, D.-Szt.-Márton. Kolumbán Jánosné, román papné, Vindárd. Korda Amália g. k. papné, Sring. Kopacz Lukács, nejevel 2 gyermek és egy cseléddel, Gyó.-Szt.-Miklós. Dinstl Adolf, magányzó, Bécs. Herskó Niszler, kereskedő, Tölgyes. Dr. Mika Sándor, tanár, Maros-Vásárhely. Steintzer A. Jakab, rézműves, Arad. Gutjahr Mihály, gyáros, Arad. Czifra Antal, magányzó, Arad. Vidder Antal, aranyműves, ékszerész a fiával, Maros-Vásárhely. Györfly Dénes. órás, nejevel, Gyó.-Szt.-Miklós. Gáll József, cipész, két legény és egy gyermek, Maros-Vásárhely. Schenker György, kereskedő, Nagy-Szeben. Román Demeter, keresk. nejevel és egy gyermek, Szelistya. Temesvári Gergely, neje, egy gyermek és egy cseléddel, Uzon. Csiky Imre, kereskedő, Kolozsvár. Régenbógen Salamon, kereskedő, egy legénnyel, Maros-Vásárhely. Schwartz Hermán, kereskedő, Maros-Vásárhely. Dr. Nagy Gusztáv, gyár- és pályaorvos, Piski. Nagy Adolf, k. kataszt. b. biztos, Ilyefalva. Nagy Imre, tanár, Baróth. Kuti Albert, ügyvéd és lapszerk. neje és egy gyermekkel, Maros-Vásárhely. Tolnay Reginald, birtokos, neje és egy cseléd, Folyfalva. Sachmann Regina, kereskedőné, egy gyermekkel, Plojest. B. Bornemisza Ignác, birtokosné, Kolozsvár. Dr. Maschik Béláné, 3 gyermek és 2 cseléddel, Kolozsvár. Csapó Ferencz, v. könyvvezető, Maros-Vásárhely.

A közönség köréből. *)

Szerény felelet

a „háromság hívők és az egység temploma“ című közleményére egy háromság hívőnek.

Okland, 1882. augusztus 17-én.

Tisztelt szerkesztő ur!

Folyó évi augusztus 10-én, 86. számú becses lapjában »közönség köréből« rovatban a fennebbi cím alatt egy az oklandi unitárius hitközséget compromittáló közlemény látott napvilágot. Audiatur et altera pars. Ezen elv szem előtt tartása nélkül egy panaszzal vagy vádra nézve sem lehetvén helyes ítéletet kimondani, becses lapjában egy kis tért kérek, hogy mond-hassam el én is, hogy eme jelen században hallatlannak és hihetetlennek állított esetben mi a valódi igaz és mi benne a valótlán állítás.

Ez évi május 28-kán vagy is pünkösdi ünnep első napján a szokott időben adott harangszóra az unitárius gyülekezet egy része begyűlvén az úgy nevezett egység templomába, megjelentek ott többen a tisztelt hivatalnokok közül is, és helyet foglaltak a tetszésük szerint kinézett padokban minden háborítás nélkül, mert ekkor még találtak üres padokat, s végig várták a rendes isteni tisztelet lefolyását, míg az unitáriusok hitelve szerinti urivacsorával való élés szertartása következett; ekkor saját akaratjuk szerint eltávoztak a templomból.

Elkövetkezett a jelzett ünnep utolsó napja is, midőn szintén a reggeli isteni tisztelet óráján már korán annyira megteltek különösen a gyülekezet női részének padjai, hogy egy padnak kicsiny részét kivéve, nem volt annyi hely, hova csak egy gyermek is beférkezhetett volna és már a templom piaczára ki is volt téve egy, az ily népes gyűlés alkalmával használatni szokott mozgósítható pad a hiány pótlására. Ekkor jelentek meg a templomban némely tisztelt hivatalnokok nejei gyermekeikkel és még két rokonukkal. A két rokon elfoglalta a még üres helyeket; de négyen nem fér-

*) E rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

kezhetvén be, ezek előbb a mozgósítható padon, azután pedig a férfiak padjában foglaltak helyet. Üres volt még ekkor az úgynevezett belső asszonyok padja is, melyre kétszer is ösztönöz rá volt mutatva azon tisztelt nőknek, hogy helyezkedjenek be oda, de nem tetszett elfogadni.

Elismeri ugyan az oklandi unitárius gyülekezet nagyobb és jobb gondolkodású része, miszerint a magyar nemzet egyik elismert sajátsága a vendégszeretet lévén, egyik vagy másik pad külső végén ülő néhány unitárius nőnek illemből és tiszteletből itt a templomban is e sajátságot ki kellett volna tüntetnie, s feladván elfoglalt ülőhelyüket, azt a tisztelt ur nőket átengedni; de ha ezen nők az illetet azonnal át nem érezték, azért őket sem a papi hivatal, sem más egyházi előjáró ott a helyszínen nagyobb botránkozás nélkül kérdőre nem vonhatta. Azonban négy vagy öt nőnek gyarlóságáért egy egész gyülekezetet pelengérre állítani egy hirlap olvasó közönsége előtt, mennyire fér össze az igazsággal, az elfogulatlan olvasó ítéletére bízom. Hisz a nagy mester emé nyilatkozata: „Szegények mindenkor vannak veletek“, nem csak az oklandi, hanem bármely más gyülekezetre vagy társulatra is alkalmazható.

Ennyi az inkriminált esetben a tiszta való. Ezért süti „egy háromság hívő“ a türelmetlenség bélyegét az oklandi unitárius gyülekezetre. A tudósító valószínűleg nem volt a jelzett ünnep sem első, sem utolsó napjain az egység templomában, hanem csak zavarni szerető ajkáról vette az értesítést; különben alig hiszem, hogy oly elferdítve fogta volna szellőztetni az ügyet a három vármegyére kiterjeszkedett „Székelyföld“ érdemes olvasó közönsége előtt.

Lássuk már a valótlan is az érdekelt közleményben. Valótlan p. o. azon állítás, miszerint a nép nem akarván beereszteni a hivatalnokokat a padokba, kénytelenek voltak a templomból eltávozni; mert, mint fennebb kiténtetve van, első napján minden hivatalnok, a ki csak ott volt, tetszése szerint behelyezkedett a padokba és ott csendesen ülhetett a kimenetel rendes idejéig. Harmad napján, ambar a tisztelt urnők a férfiak padjában, de végig várták az isteni tiszteletet és akkor távoztak a templomból.

De sulyos, még pedig a szívre berágó valótlan, az a mit a sorok között minden elfogulatlan olvasó felismerhet. Ugyanis a tudósító azzal láttatik gyanúsítani még a papi hivatalt is, mintha kéz alatt ő igazta volna fel a népet a hivatalnokok elleni türelmetlenségi tüntetésre azért, hogy azok papi bért nem fizetnek, sem más eklézsiái közterheket nem hordoznak; különben miért emlegetné két helyen is a papi bért közleményében? Honnan vette tudósító a gondolatot, mint konkolyszerűt, gyenge elmém föl nem érem; de nem is hiszem, hogy e tüntetésre való izgatást, vagy ennek legkisebb mozzanatát is, nem egy rövidlato gyermekkel, hanem magával a mindentudó lényvel, az én rovásomra igazolhatná; ezért én mind Isten, mind emberek, mind magam előtt nyugodt lélekkel állván, egyannusitát bátran visszautasíthatom. Nem hogy ezt tenném, sőt örömemnek és szerencsémnek tartottam mindig és tartom ma is, ha a tisztelt hivatalnok urak vagy családjaik igénytelen beszédoimet kihallgatásra méltatják.

Vagy tán oly tudatlannak akarja feltüntetni a világ előtt a papot, a ki még azt se tudja, hogy egyik vallású felekezet papjának a másik vallású felekezet hivatott papi bért nem lehet követelni?! Ennyit pedig csak tud az oklandi papi hivatal is; sőt azt is tudja, hogy a papi bért minden hivatalnokra saját egyházának előjáróságától ki van vetve; ennél fogva nem oly nemtelen haszonvágyó, hogy ugyanazon tárgyban egy család két kettős teherrel kívánna szorongatni.

Boldog Isten! ha még a nyers fa is ezt miveli: hát az asszútól mit lehet várni!

Ennyit az inkriminált eset felvilágosítására elmondani szükségesnek és magamat felhiva éreztem, és ezzel az ügyet magamra nézve bevégezttnek nyilvánítom.

Tehát kereszténytürelem és béke ve-lünk!

Sándor Ferencz,

oklandi unitárius lelkész.

Szerkesztői izenetek.

B. I. urnak Sepsiszt.-György. Csak csupán egy számot késett, s ennyit is csak azért, mer nem volt időnk a füzet átadására. Az említett másik közlemény nem érkezett be szerkesztőségünkbe s így a vádat nem vehettük magunkra, annyival kevésbé nem, mert lapunk mindig első sorban nyitott tért a közérdekű közleményeknek.

Piaczi árak		Kézdi-Vásárhely auguszt. 21.		Csik-Szereda auguszt. 16.		Sz. Udvarhely auguszt. 10.		Gy.-Sz.-Miklós auguszt. 12.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Héctölter	Buza) tiszta	8	—	7	50	9	10	8	50
	) elegy	5	50	—	—	—	—	7	—
	Rozs) tiszta	5	60	4	75	5	60	6	—
	) elegy	4	40	—	—	2	—	5	80
	Arpa) tiszta	—	—	4	50	4	56	6	—
	) elegy	—	—	—	—	—	—	—	—
	Zab	2	80	3	50	3	50	3	50
	Törökbuza	6	—	7	—	6	40	6	50
	Kása) köles	10	—	10	—	—	—	8	50
	) árpa	—	—	—	—	—	—	—	—
Kilóter	Borsó	7	—	—	—	—	—	—	—
	Lencse	12	—	—	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	6	—	7	—	5	—	—	—
	Lenmag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Kendermag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	—	—	5	—	—	—
	Pityóka	1	60	1	75	3	50	2	25
	Marhahus	—	40	—	36	—	40	—	40
	Disznóhus	—	44	—	40	—	48	—	48
	Juh-hus	—	24	—	20	—	—	—	24
Darab	Szalona	—	75	—	72	—	72	—	70
	Fagygyu	—	32	—	36	—	36	—	36
	Malacz	1	—	1	—	—	—	—	80
	Lud	—	—	—	60	—	—	—	—
	Réca	—	30	—	25	—	80	—	90
	Bárány) fejeér	—	—	—	—	—	—	1	60
	) fekete	—	—	—	—	3	—	2	20
	Egy pár csirke	—	40	—	40	—	—	—	40
	10 tojás	—	15	—	15	—	13	—	13

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Augusztus 22-én.

Magyar aranyjárdék	119.40
Magyar vasuti kölcsön	134.50
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	90.50
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	109.75
M. keleti vasuti államkötv. évi 1876	95.25
Magyar földtehermentesítési kötvény	98.—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	97.75
Temes-bánati földteherment. kötvény	97.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	98.50
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	97.50
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	117.25
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	110.50
Osztrák járdék papírban	76.75

Osztrák járdék aranyban	95.30
1860. államsorsjegyek	130.—
Osztrák-magyar bankrészvény	822.—
Magyar hitelbank-részvény	303.50
Osztrák hitelintézet-részvény	310.60
Cs. és kir. arany	5.65
20 frankos arany	9.49
Német birodalmi márka	58.20
London (2 havi váltókért)	119.30
Magyar papírjárdék	87.—

Felölös szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádebő Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

1014. 1882.
tkvi. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

A csikszeredai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy budapesti VII. kerületi jegyző Biró Antalnak csikpálfalvi Biró Albert hagyatéka ellen 1265 frt 50 kr tőke s járuléka, valamint 6 frt 45 krban megállapított árveréskelési költségek behozatala tekintetéből a csikszeredai kir. törvényszék területén fekvő és a csikdelnei 450. sz. tjkvben foglalt Biró Albert nevének álló:

2141. helyrajzi sz. ingatlan 5 frt kikiáltási árban,	a csikpálfalvi I. R: 16 sz. tjkvben A + alatti Biró Albert nevének álló
2351. helyrajzi sz. " 68 " "	797. hr. sz. ingatlan 50 frt kikiáltási árban,
2607. és 2600. " " 36 " "	836. " " 40 frt " "
2951. " " 50 " "	885. " " 50 frt " "
2970. " " 55 " "	895. " " 60 frt " "
3024. és 3025. " " 40 " "	978. " " 65 frt " "
3031. és 3032. " " 55 " "	983. " " 40 frt " "
3054. " " 12 " "	1201. " " 30 frt " "
3104. " " 15 " "	1324. " " 35 frt " "
a csikpálfalvi I. R: 16 $\frac{1}{2}$ tjkvben A + alatti Biró Albert nevének álló	1353. " " 25 frt " "
20. hr. sz. ingatlan 40 frt kikiáltási árban,	1382. " " 40 frt " "
237. " " 40 frt " "	1629. " " 20 frt " "
678. " " 15 frt " "	1693. " " 50 frt " "
729. " " 40 frt " "	a csikpáloczai 1569. sz. tjkben A + alatt foglalt I. R. sz. ingatlannak Biró Albertet illető hányada 60 frt kikiáltási árban
745. " " 20 frt " "	

Csik-Delna, Csik-Pálfalva és Csik-Taploca községhezánál 1882. évi október hó 23-ik napjának d. e. 10 órákor tartandó árverésen a kikiáltási áron alól is el fognak árvereztetni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10% készpénzben vagy az 1881. november 10-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban említett óvadékképes papirokban a bírói kiküldött kezéhez letenni. A vételár két részletben lefizetendő, még pedig: az első fele az árverés befejeztével azonnal, a másik fele az árverés befejeztétől számítandó 30 nap alatt 6% kamatokkal együtt. Az egyidejűleg megállapított többi árverési feltételek a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóságnál és Delne, Gálfalva és Taploca község elöljáróságánál megtekinthetők. Az árverés a fenti tjkvben feljegyeztetett.

A királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak Csik-Szeredában, 1882. évi július hó 1-ső napján tartott üléséből.

1—1

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.

Amerikai fogorvos PERL JÓZSEF

American Dentist Dr. of Dental Surgery
Amerikában kiképzett plombeur Kézdi-Vásárhelyre érkezett és itt marad e hó 27-ig.

Készít új amerikai műfogakat és légnymatu fogsorokat, arany, kautsuk, Celluloid és Continuous Gumwork (Email fogsorokat). Tömeszel fogakat és foggyökereket, arannyal stb.

Kézdi-Vásárhelytt rendel a Fejér Bogdán szállodában reggel d. e. 9—12, d. u. 2—5 óráig.

K.-Vásárhelyről Sz.-Udvarhelyre fog menn.

Állandó lakása Kolozsvártt.

Pályázati hirdetmény.

Csik-Madaras községe határában eső 7200 hold közhelyek arányosítása végett igénylendő mérnöki munkálatok megtételére, ezennel pályázat hirdettetik.

Felhívtnak a vállalkozni kívánó jogosult működő mérnökök, ebbeli ajánlataikat folyó évi október hó 1-ső napjáig Csik-Madaras községe bírájához Pál Ferenczhez ezimezve az 1880. évi augusztus 23-án kiadott miniszteri utasítás értelmében szerkesztve, beadni.

Kelt Csik-Madarason, 1882. évi augusztus hó 10-én.

3—3

Pál Ferencz,

községi bíró.

(Utolsó posta Csik-Rákos.)

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára Budapest.

Gyár: váci ut az osztr. államvaspálya közelében. Raktár: váci körut 68. szám
Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett, javított gyártmányait, mint:

TRIEURÖKET változó rostával.

Tisztító gépeket szelelővel.

Különlegességek malmok számára.

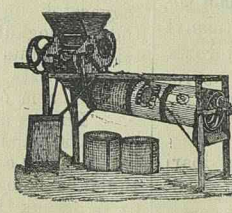
28.466 szám alatt szabadalmazott

hármasszék, cséplőgép-ros-
tákat, lyukasztott és hasított

lemezeket vas-, acél- és horganyból,

valamint mindennemű gazdasági gépek- és szerek.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Legjobban	osztályozásra	alkalmas!
Eredeti	Mayer	trieur
25,000 gép használat- ban		3—10
		
GROSSMANN J.		
váci körut 76. BUDAPEST váci körut 76.		

SZABÓ JÓZSEF BÖRGYÁROS SZÉKELY-UDVARHELYTT

ajánlja dusan berendezett

r a k t á r á t
mindennemű

BEL- és KÜLFÖLDI BÖRCZIKKEKBŐL;
s z e r s z á m o k a t czipészek és csizmadiák ré-
szére nagyban és kicsinyben.

Vidéki megrendelések pontosan és azonnal teljesítettnek.